

VI Ps 2399/2013



REPUBLIKA SLOVENIJA  
DELOVNO IN SOCIALNO SODIŠČE  
V LJUBLJANI

PREJETO DNE:

07 -11- 2016

ODVETNIK KLEMEN VOGRINEC

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Delovno in socialno sodišče v Ljubljani, Komenskega 7, Ljubljana, je v senatu pod predsedstvom okrožnega sodnika mag. Antona Lisca, ob sodelovanju sodnic porotnic Špele Rus in Marinke Kenk,

v socialnem sporu tožeče stranke: **GVIDO NOVAK**, Ob parku 4, Slovenska Bistrica, ki jo zastopa Klemen Vogrinec odvetnik iz Slovenske Bistrice, zoper toženo stranko: **KAPITALSKA DRUŽBA POKOJNINSKEGA IN INVALIDSKEGA ZAVAROVANJA d.d.**, Dunajska cesta 119, Ljubljana, ki jo zastopajo odvetniki Šelih & partnerji iz Ljubljane in stranskega intervenienta: **REPUBLIKA SLOVENIJA, MINISTRSTVO ZA DELO, DRUŽINO, SOCIALNE ZADEVE IN ENAKE MOŽNOSTI**, Kotnikova ulica 28, Ljubljana, ki jo zastopa Državno pravobranilstvo RS, Šubičeva 2, Ljubljana

zaradi priznanja pravice do izplačila enkratne vrednosti iz naslova dodatnega pokojninskega zavarovanja,

po dne **11. 10. 2016** opravljene glavni obravnavi

## RAZSODILO:

- I. Tožbeni zahtev, da je tožena stranka dolžna tožniku priznati pravico do enkratnega izplačila sredstev iz naslova obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja po polici št. ON10003694 z dne 8. 11. 2001, se zavrne.
- II. Tožnik sam nosi svoje stroške postopka.
- III. Tožnik je dolžan toženi stranki v roku 15 dni plačati stroške postopka v znesku 1.967,25 EUR, po poteku tega roka skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od prvega dne po poteku izpolnitvenega roka dalje.

## OBRAZLOŽITEV:

1. Tožnik je v tožbi navajal, da je član v Skladu obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja RS in ima sklenjeno polico obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja pri toženi stranki z dne 8. 11. 2001. V polici so navedene pravice iz obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja, med katerimi je tudi pravica do izplačila odkupne vrednosti v primerih, ki jih določa pokojninski načrt. Oprl se je še na določbo 5. odst. 206. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Ur. list RS, št. 69/2012 s spremembami; ZPIZ-2), ki določa, da ne glede na določbe tega zakona ima zavarovanec, ki je najmanj 10 let opravljal vojaško službo v slovenski vojski ter ne namerava uveljavljati poklicne pokojnine, pravico zahtevati, da se mu sredstva, ki jih ima na računu pri Skladu, izplačajo v enkratnem znesku. Tožnik je opravljal vojaško službo več kot 10 let, saj je zaposlen na MORS od 2. 12. 1991 dalje. Svoj zahtev je vložil 21. 5. 2013, saj izpolnjuje vse zakonsko določene pogoje. Tožena stranka je 17. 6. 2013 zavrnila zahtev za izplačilo v enkratnem znesku, in to odločitev je nato potrdila še pritožbena komisija v mnenju 22. 7. 2013. Tožnik se ni strinjal z razlago, ki jo je tožena stranka podala v svojih mnenjih, saj da ni za to nobene osnove ne v samem zakonu ne v predlogu zakona v Poročevalcu.
2. Tožena stranka je v odgovoru na tožbo vztrajala, da je ravnala v skladu z zakonom, ko zahtevku tožnika za izplačilo odkupne vrednosti ni ugodila, ampak je vztrajala pri dopolnitvi zahtevka s predložitvijo potrdila ministrstva za obrambo. Ker tožnik vse do odgovora na tožbo tega potrdila ni predložil in ga po prepričanju tožene stranke tudi ne more, ker je še vedno v delovnem razmerju pri MORS, tožena stranka ni imela pravne podlage za izplačilo odkupne vrednosti. Predlagala je, da sodišče tožbeni zahtev zavrne.

3. Sodišče je v dokaznem postopku proučilo listinsko dokumentacijo v sodnem spisu ter po oceni izvedenih dokazov razsodilo kot je razvidno iz izreka te sodbe.
4. Sodišče je prekinilo postopek odločanja v tem socialnem sporu na podlagi 1. odst. 23. člena Zakona o ustavnem sodišču (Ur. list RS, št. 64/2007 s spremembami; ZUstS), vložilo zahtevo za oceno ustavnosti 5. odst. 206. člena ZPIZ-2 z vsebino, ki mu ga je dala avtentična razlaga 5. odst. 206. člena ZPIZ-2. Ustavno sodišče je v odločbi št. U-I-153/2014-18, U-I-123/2015-15 z dne 12. 5. 2016 odločilo, da je bil 5. odst. 206. člena ZPIZ-2 v delu, v katerem je določal, da imajo zavarovanci, ki so najmanj 10 let opravljali vojaško službo v slovenski vojski ter ne nameravajo uveljaviti pravice do poklicne pokojnine, pravico zahtevati naj se jim sredstva, ki jih imajo na računu pri Skladu, izplačajo v enkratnem znesku šele po prenehanju veljavnosti pogodbe o zaposlitvi z ministrstvom za obrambo, v neskladju z Ustavo RS. Ker po 44. členu ZUstS razveljavitev zakona učinkuje tudi na razmerja, nastala pred dnem, ko je razveljavitev začela učinkovati, če do tega dne o njih ni bilo pravnomočno odločeno, je mogoče tudi ugotoviti protiustavnost zakona po 47. členu ZUstS pripisati enake učinke. V razmerjih, v katerih do ugotovitve protiustavnosti še ni bilo pravnomočno odločeno, bo veljal 5. odst. 206. člena ZPIZ-2 brez vsebine, ki mu jo je določila avtentična razlaga. To pomeni, da bodo zavarovanci, ki so najmanj 10 let opravljali vojaško službo v slovenski vojski ter ne nameravajo uveljaviti pravice do poklicne pokojnine, imeli pravico zahtevati naj se jim sredstva, ki jih imajo na računu pri Skladu, izplačajo v enkratnem znesku, čeprav jim pogodba o zaposlitvi z ministrstvom za obrambo še ni prenehala.
5. Kot je iz navedb tožene stranke razvidno, je tožniku 13. 7. 2016 v enkratnem znesku nakazala sredstva, ki jih je imel na računu pri toženi stranki v višini 30.106,15 EUR. Odkupna vrednost enot premoženja na dan obračuna 5. 7. 2016 je znašala 40.343,26 EUR, od tega je tožena stranka odštela s predpisi določene izstopne stroške, odvedla še akontacijo dohodnine v višini 25 %, razliko pa je tožnik prejel na svoj transakcijski račun.
6. Kot izhaja iz tožbenega zahtevka gre za ugotovitevno tožbo. Tožeča stranka lahko v skladu s 181. členom Zakona o pravnem postopku (Ur. list RS, št. 26/99 s spremembami), ki se v postopku pred tem sodiščem uporablja na podlagi 19. člena Zakona o delovnih in socialnih sodiščih (Ur. l. RS, št. 2/2004 in 10/2004; ZDSS-1) s tožbo zahteva, da sodišče le ugotovi obstoj oz. neobstoj kakšne pravice ali pravnega razmerja, ali pa pristnost oz. nepristnost kakšne listine. S tem, ko je tožena stranka izplačala v enkratnem znesku sredstva, ki jih ima tožnik na računu pri toženi stranki, je izpolnila dajatveni zahtev, ki bi sicer sledil

ugotovitvenemu. Z izpolnitvijo zahtevka, ugotovitevna tožba nima več nobene podlage in jo je zato sodišče zavrnilo na podlagi 1. odst. 81. člena ZDSS-1. Ni sledilo navedbam tožene stranke, da bi bilo potrebno tako tožbo zavreči, saj je pravni interes podan in je o zadevi potrebno meritorno odločiti.

7. Tožnik nosi sam svoje stroške postopka, ker v tem sporu ni uspel.
8. Toženi stranki mora tožnik povrniti stroške postopka, in sicer nagrado za postopek v višini 828,10 EUR, nagrado za narok 764,40 EUR, 20,00 EUR za materialne stroške in 22 % DDV, kar znaša skupaj 1.967,25 EUR.

### PRAVNI POUK:

Zoper to sodbo je dovoljena pritožba v roku 15 dni od prejema pisnega odpravka. Pritožba mora vsebovati navedbo sodbe, zoper katero se vlaga, izjavo, da se sodba izpodbija v celoti ali v določenem delu, pritožbene razloge in podpis pritožnika.

Stranka lahko vloži pritožbo sama, če pa jo vloži po pooblaščenju, je to lahko le odvetnik ali druga oseba, ki je opravila pravniški državni izpit, in se mora izkazati s pooblastilom.

V postopku s pritožbo se ne uporabljajo določila 108. člena ZPP o vračanju nepopolnih vlog v dopolnitev. Nepopolna pritožba bo brez nadaljnjega postopanja zavržena.

Pritožba se vloži v dveh izvodih na naslov sodišča, Komenskega 7, Ljubljana, o njej pa bo odločalo Višje delovno in socialno sodišče. Če se pritožba odda na pošto priporočeno, se šteje datum oddaje na pošto za dan vročitve sodišču, na katero je naslovljena.

Ljubljana, 11. oktobra 2016

Predsednik senata:  
mag. Anton Lisac



Ta prepis je soglasen z izvornikom.  
Podpis pristojnega delavca sodišča: